

3

Tijdschrift voor  
geloofsopbouw

5<sup>E</sup> JAARGANG • APRIL 2019  
WWW.VOLGMIJ.NL

# Volg Mij!



4 Christus in de  
evangeliën

11 Het gebed  
voor discipelen

27 Praktische tips  
- voor omgang  
met nieuwe media

# Inhoud

|  |    |
|--|----|
| <b>Personen in de Bijbel:</b>                            |    |
| Christus in de evangeliën .....                          | 4  |
| <b>Bijbel praktisch:</b>                                 |    |
| Het gebed voor discipelen .....                          | 11 |
| Overdenking .....  | 16 |
| Naasteliefde.....  | 23 |
| Orgaandonatie – Suggesties voor oprechte christenen..... | 32 |
| <b>Stof tot nadenken:</b>                                |    |
| Ogenblik .....   | 15 |
| Praktische tips - voor omgang met nieuwe media .....     | 17 |
| Aanbidding .....   | 30 |
| <b>Schepping</b>   |    |
| Watervoorziening voor een woestijnkever .....            | 27 |
| <b>Bijbelstudie</b>                                      |    |
| 2 Koningen .....   | 29 |
| <b>Goede boodschap:</b>                                  |    |
| Kolen zonder vuur .....                                  | 36 |

## Colofon

### Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid  
Postbus 260  
7120 AG Aalten (Nederland)  
Tel. 0543 - 47 17 46  
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl  
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkaboo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

### Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

### Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de

© AdobeStock

© Ralf Dietermann

© RGBStock

© Imagelibrary

© Shutterstock.com

### Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

# Hallo allemaal,

Als jullie dit nummer van **Volg Mij!** in handen hebben kleurt de schepping alweer groen.

In de winter zien we iets van de macht van de dood. O ja, weet je dat de winter pas bestaat sinds de zondvloed (Gen. 8:22). In het voorjaar ervaren we iets van de macht van de opstanding.

De Heere Jezus moest in onze plaats de dood smaken en daarna uit de dood weer opstaan. Zo heeft Hij 'de dood tenietgedaan ... , en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht' (2 Tim. 1:10).

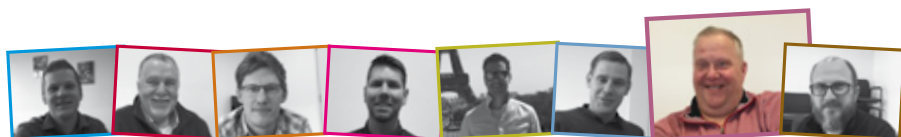
Dit wordt ons o.a. in de vier evangeliën vanuit verschillende gezichtspunten getoond. Hierover kunnen we in dit nummer van **Volg Mij!** ook iets lezen.

Welke waarde hebben het gebed en aanbidding in ons leven? Kennen wij het verschil hiertussen? Is het bij jou en mij een soort van formaliteit of werkelijk iets van het hart?

Naast Bijbelstudie zullen ook praktische en actuele vragen behandeld worden, zoals bijvoorbeeld de wonderen in de schepping.

Ik wens jullie veel vreugde bij het lezen en overdenken van deze onderwerpen en bovenal een geestelijke groei tot eer en verheerlijking van de Heere Jezus.

Hartelijke groeten,



# Christus in de evangelien

*In de evangelien wordt het leven, de dood en de opstanding van onze Heere Jezus Christus beschreven. Ook al spreekt ieder Bijbelboek over de heerlijkheid van onze Heere (zie Luk. 24:27), toch wordt in de vier evangelien de aandacht van de lezer op een bijzondere manier op Zijn persoon gevestigd.*



De heerlijkheid van Jezus Christus is voor ons niet in zijn volle omvang te bevatten. Bij iedere gebeurtenis van Zijn leven kunnen we Zijn persoon bewonderen. Iedere keer opnieuw herkennen we aspecten van Zijn schoonheid die ons tot aanbid- ding brengen. Toch heeft de Geest van God het goed gedacht om in ieder evan- gelie één of beter gezegd twee speciale kanten van Zijn grootheid te benadruk- ken. De heerlijkheid van de Heere is ook nooit te beperken tot één of twee ken- merken. En toch komen er in elk evange- lie juist *twee elkaar aanvullende aspecten* van Zijn onvergelykbare Persoon op een bijzondere wijze naar voren.

## **M**attheüs: Zoon van David, Zoon van Abraham

Het Mattheüsevangelie toont de heer- lijkheid van onze Redder al in het eer- ste vers: 'Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham' (Matth. 1:1). Het eerste en zeker overheersende grote thema van het Mattheüsevangelie is de Heere Jezus, Die als beloofde Messias tot Zijn aard- se volk gekomen is. Hij is de ware Zoon van David. Salomo is een mooi beeld van Hem. Maar 'meer dan Salomo is hier' (Matth. 12:42). Helaas moeten we al heel snel vaststellen dat juist de leiders van het volk Israël niet bereid waren Hem als Verlosser en Messias te erkennen. Toen koning Herodes hoorde dat de Koning van de Joden geboren was, probeerde hij Hem om te brengen (Matth. 2). Toen de Farizeeën niet meer in staat waren om de vele wonderen van de Heere Jezus te loochenen, verweten ze Hem dit alles

door satan, de aanvoerder van de demon- en, te doen (zie Matth. 12:24).

De Heere Jezus onderging de verwer- ping en wendde Zich tot de volken. Dat wordt vanaf hoofdstuk 13 in toenemende mate duidelijk. Symbolisch wordt het al aan het eind van hoofd- stuk 12 aangeduid. De Heere erkent niet meer Zijn bloedverwanten als 'Zijn familie', maar diegenen die de wil van Zijn Vader doen, uit wat voor volk zij ook mogen stammen.

We kunnen echter ook Gods kant zien. En die toont ons in dit evangelie een tweede grote heerlijkheid van de Heere Jezus. Omdat Zijn volk Christus afwees, heeft God Hem ook tot een zoon van Abraham gemaakt (Matth. 1:1), Die tot zegen van alle volken is. Aan Abraham werd beloofd: '... in u zullen alle geslachten van de aardbo- dem gezegend worden' (Gen. 12:3). Dat wordt in de Heere Jezus waarheid. Precies dat had de profeet Jesaja im- mers voorgezgd: 'Het is te gering dat U voor Mij een Knecht zou zijn om op te richten de stammen van Jakob en om hen die van Israël gespaard werden, te- rug te brengen. Ik heb U ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde' (Jes. 49:6). Toen de Joden dus de Zoon van David als hun koning afwezen, zorgde God ervoor dat de heerschappij van de Heere Jezus niet tot één volk beperkt bleef. Hij is tege- lijkertijd Degene Die de heerschappij over alle volken zal uitoefenen. God zal er echter ook voor zorgen dat Christus

in de toekomst door Zijn eigen volk aangenomen zal worden.

## **M**arkus: **De Knecht en de Profeet van God**

Het Markusevangelie toont ons de Heere Jezus vanaf het begin als de trouwe, ijverige en volmaakte Dienaar. Voortdurend lezen wij dat Hij 'direct' dat deed wat God Hem opgedragen had. Onvermoeibaar zet Hij Zich in voor God en voor de Zijnen, Zijn discipelen, Zijn volk. 'Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen' (Mark. 10:45). Tijdens Zijn hele leven diende Hij God en ons mensen. Het hoogtepunt van dit dienen was Zijn werk op Golgotha, waar Hij onze Verlosser geworden is.

Maar dat is niet alles. Hij is niet alleen Degene Die vanaf de aarde Zijn God in de hemel diende. Tegelijkertijd lezen we in dit evangelie dat Hij de door God gezonden Profeet was, Die de woorden van God, Die in de hemel troont, tot Zijn volk op aarde richtte (Mark. 1:38). Vooral in de hoofdstukken 4 en 13 is Hij de grote Profeet Die Mozes aangekondigd had, wat God meteen bevestigde: 'Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken' (Deut. 18:18). Dat in dit evangelie de Heere Jezus in het bijzonder als Profeet te zien is, wordt bekrachtigd door de beschrij-

ving van de verheerlijking op de berg (Mark. 9:2 e.v.). Alleen Markus noemt de profeet Elia vóór Mozes (Mark. 9:4).

Hijzelf bevestigt dat Hij werkelijk de Profeet van God was. In Zijn vaderstad moest Hij met het oog op Zichzelf klagen: 'Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en bij zijn familie en in zijn huis' (Mark. 6:4). Niemand behalve Hij heeft altijd het Woord van God in duidelijkheid, liefde en waarheid gesproken. Hij deed dat altijd.

## **J**ohannes: **De Zoon van de Vader en volkomen mens**

Geen ander evangelie toont ons zoveel verschillende heerlijkheden van onze Heere als Johannes. Alleen al in het eerste hoofdstuk vinden we minstens 21 titels en schoonheden van Zijn Persoon: het Woord, God, Schepper, het Leven, het Licht, (het) Vlees, de Eniggeborene, de Komende, Jezus Christus, de Christus, de Profeet, de Roepende, de Heere, Jezus, het Lam van God, de Zoon van God, Rabbi (leraar), zoon van Jozef uit Nazareth, de Koning van Israël, de Zoon des mensen. En zo zouden we aan de hand van de andere hoofdstukken door kunnen gaan. De heerlijkheden van onze Redder zijn onbevattelijk groot en Zijn schoonheden zijn ontelbaar.

Afgezien daarvan toont de evangelist Johannes ons vanaf het begin dat de Heere Jezus de Eeuwige Zelf is, de eeuwige Zoon van de eeuwige Vader. Zijn eeuwige bestaan herkennen we in het

eerste vers: Hij was 'in het begin'. Naar welk begin we ook willen teruggaan, Hij was ... Zijn eeuwige relatie tot God zien we terug in de woorden: Hij 'was bij God'. Dat Hij de eeuwige God is, kunnen we uit het volgende gedeelte halen: 'Het Woord was God'. Dat Hij, als

heid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader) ... Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard'. Hij is de Zoon van de levende God, zoals Petrus eens zei (Matth. 16:16).



In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

Johannes 1:1-3

Melkweg, gefotografeerd in Nationaalpark Kalkalpen

de Eeuwige, de Zoon van God is, leren we uit Johannes 1:14,18: 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijk-

Johannes toont ons bovendien nog een heerlijke, tweede kant. Er is geen evangelie dat de Heere Jezus naar zijn wezen zozeer als mens laat zien als juist dit

vierde evangelie. Lukas toont ons hoe wij de Heere Jezus als 'Zoon des mensen' mogen zien. Deze titel gebruikt de Heere Jezus steeds weer voor Zichzelf. Maar het wezen van de mensheid van de Heere Jezus komt juist door het contrast met Zijn goddelijke, eeuwige heerlijkheid tot uitdrukking. Aan het begin van het vierde hoofdstuk wordt gezegd dat de Heere 'door Samaria (moest) gaan' (Joh. 4:4). Als de eeuwige en alleswetende God wist Hij dat er in Samaria een vrouw was die het Evangelie van genade zou aannemen. Maar slechts enkele woorden verder lezen we: 'Jezus nu, vermoeid van de reis' (vs. 6). Daar wordt duidelijk dat de evangelist de Heere Jezus niet vanuit het oogpunt van Zijn eeuwige Zoonschap beschrijft. Dan zou er nooit sprake zijn van vermoeidheid. Maar Hij was volkomen Mens, die na een lange reis vermoeid bij de bron ging zitten.

In hoofdstuk 19 lezen we bepaalde woorden, die de Heere toen Hij aan het kruis hing, uitgesproken heeft en die alleen Johannes ons bekendmaakt: 'Ik heb dorst!' (Joh. 19:28). Het is waar, Hij zei het 'opdat het Schriftwoord vervuld zou worden'. Want als mens wilde Hij alles vervullen wat er geschreven was met het oog op Zijn lijden. Maar tegelijkertijd drukken deze woorden de diepte uit van wat Hij na zes uur vreselijk lichamelijk lijden, zonder enige vorm van vocht, als mens voelde: dorst. Dat deze roep veel meer inhoudt dan de roep om water, is ongetwijfeld juist. Maar ook deze lichamelijke dorst komt door deze woorden duidelijk tot uitdrukking..

## Lukas:

### De Zoon des mensen en de Zoon van de Allerhoogste

Welke heerlijkheden vinden we nu in het Lukasevangelie? Ik plaats de derde evangelist aan het eind, omdat de beide elkaar aanvullende zijden bij hem misschien het moeilijkst te ontdekken zijn. Ook bij hem zijn er veel zijden van de (morele) grootheid van de Heere Jezus te herkennen. Toch steken er ook in dit evangelie twee kenmerken bovenuit die elkaar op een prachtige manier aanvullen.

Het eerste grote thema van deze evangelist is de Heere Jezus als 'Zoon des mensen'. Deze titel geeft de Heere Jezus Zichzelf steeds weer. Hij schiept er vreugde in om Zichzelf zo te beschrijven. Deze titel heeft vooral twee kanten:

1. Eerst wordt duidelijk dat de Heere Jezus werkelijk mens, volkomen mens was. Adam, de eerste mens, die God Zelf geschapen heeft, kunnen we de *titel* 'Zoon des mensen' geven, want hij had geen vader en geen moeder. Maar Christus was en *is* Zoon des mensen! Hij is uit een vrouw geboren. Hij leefde echt als mens op deze aarde. Niet voor niets is het juist Lukas die ons vertelt over de aankondiging van de aanstaande zwangerschap van Maria (Luk. 1:26 e.v.), het heerlijke, Goddelijke ingrijpen (Luk. 1:35), en ook over de omstandigheden rondom de geboorte (Luk. 2:1 e.v.).
2. Bovendien zijn met deze titel zowel het lijden van de Heere Jezus



tijdens Zijn leven op aarde alsook Zijn toekomstige verheerlijking verbonden. Bij Zijn eerste lijdens-aankondiging zegt Hij: 'De Zoon des mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten, overpriesters en schriftgeleerden, en Hij moet gedood en op de derde dag opgewekt worden' (Luk. 9:22). Ook Zijn heerlijkheid wordt voorgezegd: 'En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid' (Luk. 21:27).

Dat juist Lukas getuigt van de mensheid van de Heere, wordt steeds weer duidelijk. Ook Mattheüs spreekt over Zijn geboorte, maar lang niet zo uitvoerig als Lukas. Alleen Lukas vertelt ons over het 12-jarige Kind in de tempel te Jeruzalem (Luk. 2). Alleen hij spreekt over het groeiproces van Jezus. Ook de stamboom leidt Lukas in onderscheid met Mattheüs terug tot op Adam, ja, tot op God (Luk. 3). Geen andere evangelist toont ons zo vaak de Heere Jezus in gebed. Dat is de volkomen afhankelijkheid van de mens van zijn God.

Maar ook in het Lukasevangelie zien we niet slechts één kant die benadrukt wordt. Als Hij in het bijzonder als de Zoon des mensen getoond wordt, dan leren we hier ook dat Hij tegelijk de 'Zoon van de Allerhoogste' is. Precies zo wordt Hij aan Maria aangekondigd: 'Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven' (Luk. 1:32).

God de Allerhoogste – dat is de titel die wij de eerste keer van Melchizedek in Genesis 14:19 horen. Het is een titel die God als de hoogste autoriteit in de hemel en op aarde toont, zoals Hij in het bijzonder in het 1000-jarig vrede-rijk gekend zal worden. Door Hem, de Allerhoogste, zal er zegen voor Israël en de volken zijn. De Zoon van de Allerhoogste heeft het hoogste gezag (zie Luk. 8:28).

Als Zoon van de Allerhoogste zal de Heere Jezus het kanaal van deze zegen zijn. Zoals de titel 'Zoon van God' openbaart dat de Heere Jezus God is, zo duidt de titel 'Zoon van de Allerhoogste' erop dat de Heere Jezus deze Allerhoogste, deze God is. Ja, Hij is volkomen mens, Hij is de Zoon des mensen. Maar tegelijkertijd is Hij de Zoon van de Allerhoogste, Degene Die de kenmerken van de Allerhoogste draagt. Want 'de kracht van de Allerhoogste' had Maria overschaduwde, zodat het Heilige Dat geboren zou worden, 'de Zoon van God' genoemd werd (Luk. 1:35).

Dat Zijn voorloper, Johannes de Doper, juist in dit evangelie de 'profeet van de Allerhoogste' genoemd wordt (Luk. 1:76), sluit hier uitstekend op aan. Hij getuigde niet alleen van God, Die in de hemel troonde, maar van de Zoon van de Allerhoogste, Die hier op aarde tegelijkertijd als mens leefde.

En toen de Heere Jezus als Zoon van de Allerhoogste geboren was, was dat tot heerlijkheid van God in de hoogste

hemelen (Luk. 2:14), van waaruit Hij op deze aarde gekomen was. Omdat Hij nu op aarde leefde, konden de mensen zich daarover verheugen.

Diegenen die hun leven leiden in het navolgen van de Zoon van de Allerhoogste, openbaren Gods barmhartigheid, liefde en goedheid. Dat zijn de eigenschappen van de Allerhoogste. Daarom worden zij 'kinderen van de Allerhoogste' genoemd (Luk. 6:35). Zij behoren tot de Zoon van de Allerhoogste, Die Zich weer aan hen verbindt in Zijn goddelijke genade.

Als de Heere Jezus op aarde terugkomt om Zijn Koninkrijk op te richten, is er vrede in de hemel en heerlijkheid in de hoogste hemelen (Luk. 19:38), de woonplaats van de Zoon van de Allerhoogste. Dan zal er een en al lof zijn voor Hem Die hier als mens Zijn leven gaf tot in de dood.

In geen enkel ander evangelie worden de Allerhoogste en het terrein van de

Allerhoogste zo vaak genoemd als in het Lukasevangelie (zeven keer). Daardoor komen de heerlijkheid van de Heere en Zijn liefde tot degenen die Hij aan Zich verbindt, nog duidelijker naar voren. En tegelijk mogen we bedenken dat juist dit evangelie prachtig vooruitwijst naar de brieven van de apostel Paulus. Daar vinden wij de verlost van de genadetijd in Christus in de hemelse gewesten, op het terrein van de Allerhoogste.

### **Vreugde in het bezig zijn met Hem**

Het is de moeite waard om de voetstappen van deze heerlijke Persoon in de vier evangeliën te volgen. Dat leidt tot grote blijdschap. Ook al moest de Heere toen Zijn discipelen na het volbrachte werk achterlaten, toch keerden zij met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Want zij droegen Hem in hun hart. Deze ervaring zullen wij ook hebben als wij ons met Zijn heerlijke Persoon bezighouden.

*Manuel Seibel*

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 Korinthe 3:18

# Het gebed voor discipelen (het 'Onze Vader')

**Praktische lessen uit het 'Onze Vader'**  
(Matth. 6:9-13)

*Er zijn maar weinig Bijbelteksten zo bekend als het zogenoemde 'Onze Vader'. Omdat het te veel wordt gebruikt, ja, vaak zelfs bij alle mogelijke en onmogelijke gelegenheden wordt misbruikt, gaat zelfs voor ons Christenen de waardevolle inhoud van deze tekst soms verloren. De Bergrede, waarin dit gebed van de Heere opgenomen is, is immers enerzijds een 'basisprogramma' voor discipelen van de Heere Jezus van alle tijden. Er mag en moet in het leven van een gelovige dus nog groei bovenop dit onderwijs zijn. Anderzijds versterkt een herbezinning op 'de grondbeginselen van de woorden van God' (Hebr. 5:12) de zin van het basisgeloofsleven. Dit frisse artikel uit 'oude tijden' moet daartoe aansporen.*

### Het 'Onze Vader' – voor discipelen

Ben jij een discipel van de Heere Jezus? Ben jij uit de Geest opnieuw geboren (Joh. 3:5,6)? Ben jij een kind van God en heb je het recht om 'Abba, Vader' te zeggen (Joh. 1:12, Gal. 4:6)? Precies diegene en geen andere personen leert de Heere zo te bidden.

Als jij een discipel bent evenals zij, dan kun je ook deze beden bidden, zelfs als je (nog) niet kunt zeggen in Christus al bewust de verlossing, de vergeving van de overtredingen, (Ef. 1:7) te bezitten. Want dat was inderdaad de toestand van de discipelen toen, want Christus was immers nog helemaal niet voor hun zonden gestorven. Maar dat moet natuurlijk niet jouw toestand zijn, want het werk van de verzoening is nu immers volbracht.

Als jij dus in de Heere Jezus gelooft, wees er dan zeker van dat jou door Hem nu de vergeving van zonden verkondigd wordt en dat in Hem iedere gelovige van alle schuld gerechtvaardigd is (Hand. 13:38-39).

### 'Onze Vader, Die in de hemelen zijn ...'

Nadat de pleitbezorger (de Heilige Geest) was gegeven, ontvingen de discipelen vrede en vrijheid, een toestand die ver verheven was boven hun situatie ten tijde van de evangeliën (Rom. 5:1-11; 2 Kor. 3:17-18). Precies hetzelfde mag jij ook beleven, als je Hem gehoorzaam bent geweest (Hebr. 5:9). Maar ook als je in jouw positie als

Christen geleid wordt om overeenkomstig de nieuwe relatie in de Geest te bidden, blijft dat wat de Heere hier in Mattheüs 5 leert, gezegend. Weet jij eigenlijk wat Hij daarmee bedoelde? Voor veel gelovigen is het moeilijk om dat te begrijpen. Laten we daarom eens over Zijn woorden nadenken.

Juist in de eerste van de vier evangeliën horen we iets over de Vader in de hemel. Daarmee moesten de ogen van de Joden naar boven gericht worden, want zij waren eraan gewend om de onthulling van de heerlijke macht van God op aarde te verwachten (Jes. 25:9; 31:4; 45:4 enz.). Zo had Hij het immers ook in zekere mate gedaan sinds de dag van de verlossing uit de slavernij in Egypte. Maar nu wordt God geopenbaard als Degene Die Zijn zoon over slechte en



Want Hij laat Zijn zoon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Mattheüs 5:45

goede mensen laat opgaan, Die het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen – en Die daarbij vooral Zijn kinderen gunst bewijst.

### De juiste volgorde van de dingen die gevraagd worden

Het gebed bevat zeven dingen die gevraagd worden, die we in twee delen kunnen opsplitsen: de eerste drie spreken eerder over gerechtigheid, de andere vier meer over genade. Deze volgorde komt overeen met het wezen van God en is ook gepast voor de gelovigen. Als het echter om verloren zondaren gaat, moet alles met de soevereine genade van God beginnen. Maar van deze zienswijze horen we niets in de zogenoemde Bergrede. Deze genade van God tegenover zondaren straalt echter op een andere plaats op gepaste wijze.



#### 1. '... Uw Naam worde geheiligd ...'

Ja, het is correct dat dit als eerste gevraagd wordt. Dat voelen wij ook in ons hart: 'Uw Naam worde geheiligd'! Het is de belangrijkste wens van de vernieuwde mens, zelfs als hij nog jong in het geloof is. Als dit aspect niet goed de aandacht krijgt, kan er niets werkelijk goed worden.

#### 2. '... Uw Koninkrijk kome ...'

Uw (niet 'mijn') Koninkrijk kome: het gaat dus om het Koninkrijk van de Vader (Matth. 13:43), waarin de hemelse heiligen zullen lichten als de zon in haar heerlijkheid. Toen zij op aarde waren, waren ze personen op wie de grootste liefde van de Vader rustte. Zo zal Hij hen dan bij en met Christus voor Zichzelf hebben; alleen Hij kon hen daarheen brengen.

#### 3. '... Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.'

Het Koninkrijk zal tegelijk ook het Koninkrijk van de Zoon des mensen zijn. Hij zal Zijn engelen uitzenden om alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen, te verzamelen en te oordelen (Matth. 13:41). Hier gaat het om de aardse kant van het Koninkrijk van God, terwijl er ook een hemelse kant is (zie Joh. 3:12), waarbij Christus het Hoofd van de vergadering (kerk, gemeente) en Hoofd over alles is (Ef. 1:10,22).

#### 4. 'Geef ons heden ons dagelijks brood ...'

Nu komen de vragen die meer door genade gekenmerkt worden: 'Geef ons

heden ons dagelijks brood'. De discipelen wordt hier geleerd om in bewuste afhankelijkheid voor de dagelijkse dingen te bidden. Ook de apostel Paulus roept op om met voedsel en kleding tevreden te zijn (1 Tim. 6:8).

### 5. '... en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven ...'

Inderdaad zijn alle heiligen verplicht om zichzelf te onderzoeken en hun zonden te belijden. Daarvoor is een vergevende houding tegenover mede-Christenen een belangrijke voorwaarde. Vergelijk daarvoor Mattheüs 18:35 en Lukas 17:3-4.

### 6. '... en leid ons niet in verzoeking ...'

Deze vraag legt de Heere de discipelen op het hart. Want Hij kende hun zwakte als geen ander (Luk. 22:46). De verzoeking als zodanig te verdragen, is gezegend (Jak. 1:12), maar bewust verzoeking opzoeken, is daarentegen vol gevaren.

### 7. '... maar verlos ons van de boze'.

Deze vraag heeft betrekking op het boze in het algemeen, maar ook op de boze (satan) in het bijzonder. Hier gaat het niet om het afwenden van de verzoeking waarvoor in de voorgaande vraag bewust gebeden werd. Door een dergelijke verzoeking kan de genade ons tot ons nut leiden, zoals we dat bij Petrus zien. Hier daarentegen gaat het om de macht van de vijand, die ons tot zonde tegenover God verleiden wil. Het is daarom goed te bidden om voor

de boze bewaard te worden, of, als we toch vallen, weer daarvan bevrijd te worden. De genade faalt nooit. Een discipel faalt helaas heel vaak. 'Bewaar ons voor de boze'! De doxologie (lofprijzing) aan het eind van het 'Onze Vader' is een toevoeging van de vroege kerk en dus niet geïnspireerd.

Lukas (Luk. 11:1-4) werd er door de Heilige Geest toe geleid om enkele aspecten weg te laten: de bijzondere aanspraak van de Vader, de bede om het geschieden van de wil in het Koninkrijk op aarde en de laatste zin. Deze aspecten waren geen vereiste voor de aangesproken ontvangers uit de volken of de heidenen.

Laat jouw toestand het toe om dit gebed voor een discipel van Jezus op jezelf te betrekken? Hoe droevig zou ook een lichtvaardig en huichelachtig gebruik zijn!

Kelly, William (The Bible Treasury, band N4 (1902), pag. 20-22). Tussenkoppen en taalaanpassingen door de redactie van Volg Mij!.

Aanbevolen boeken over het thema (deze is verkrijgbaar bij de uitgever van Volg Mij!, [www.uhwdw.nl](http://www.uhwdw.nl)):

- Recordon, C.F.: Het 'Onze Vader' – 71 pag. Prijs € 0,50
- Briem, C.: Daar ben Ik in het midden van hen - 459 pag. Prijs € 6,00 (blz. 393 - 401)

# DIE MOET IK HEBBEN!\*

Eigenlijk heeft hij alles wat hij nodig heeft. Vooral aan zijn nieuwe computer beleeft hij veel plezier. Hij is gelukkig en tevreden — totdat hij deze middag die folder in handen krijgt. Het is de schuld van dat mobieltje. Dat van hem is weliswaar niet meer de nieuwste, maar is niet slecht en beantwoordt aan zijn doel. Maar nu heeft de reclame in hem een verlangen opgewekt. Dat mobieltje — dat moet hij hebben! En de wens blijft en wordt steeds dringender. Steeds weer kijkt hij jaloers naar zijn kameraden, die allemaal een beter mobieltje hebben. Dat was hem nog nooit opgevallen. Maar nu merkt hij hoe slecht zijn mobieltje is. Aan het begin van de volgende maand zal hij dat nieuwe mobieltje kopen — dat staat al vast.

Laten we onszelf eens afvragen: waar zit het eigenlijke probleem? Is het de reclame, omdat die ons zaken laat zien en verlangens opwekt? Hoewel ze vaak heel geraffineerd te werk gaat, zit het eigenlijke probleem hem erin hoe wij met deze wensen omgaan. Niet alle wensen zijn slecht en vaak is het fijn als we van een koopje kunnen profiteren. En toch moeten we ons kritisch afvragen: moet deze wens wel in vervulling gaan? Komt hij overeen met de wil van God? En als God sommige wensen van ons niet vervult, dan is dat omdat Hij precies weet wat wij nodig hebben. Want onze echte behoeftes stelt Hij altijd:

De HEERE is mijn Herder,  
mij ontbreekt niets.

Psalm 23:1



# Overdenking

**Mijn ziel weent tranen van verdriet; richt mij op overeenkomstig Uw woord.**

Psalm 119:28

Goedemorgen allemaal,

Voel je je terneergeslagen? Worstel je met de slechtst denkbare omstandigheden van het leven? Dan ben je niet de enige. Het zou fantastisch zijn als we een paar woorden met een geestelijke strekking zouden kunnen opzeggen om al onze problemen te laten verdwijnen, maar dat zal niet gebeuren. Het leven is niet alleen maar een glimlach en een vrolijk hart – ook niet voor Gods kinderen.

Maar zelfs uit de donkerste uitingen van verdriet kan de hoop op hulp voortspruiten. De wanhoop van de psalmist, die is opgetekend in Psalm 119, leidt tot de belofte van troost en barmhartigheid. Uit de beproeving kunnen nieuwe

inzichten en nieuwe kracht voortkomen. De psalmist sprak zonder schroom zijn gevoelens uit en zijn vertrouwen dat God voor hem zou zorgen. 'Mijn ziel kleeft aan het stof', en vervolgens een smeekbede tot God: 'maak mij levend overeenkomstig Uw woord' (vs. 25).

Spreek je wanhoop uit tegen de Heere – maar laat het daar niet bij. Vraag Hem om genade en kracht. Neem je voor om Hem te gehoorzamen. Klem je vast aan Zijn beloften in de Schrift. Hij is trouw en zal je door alle beproevingen heen leiden.

Ik wens je een heel fijne dag toe.

Liefs,

Siti Ibrahim



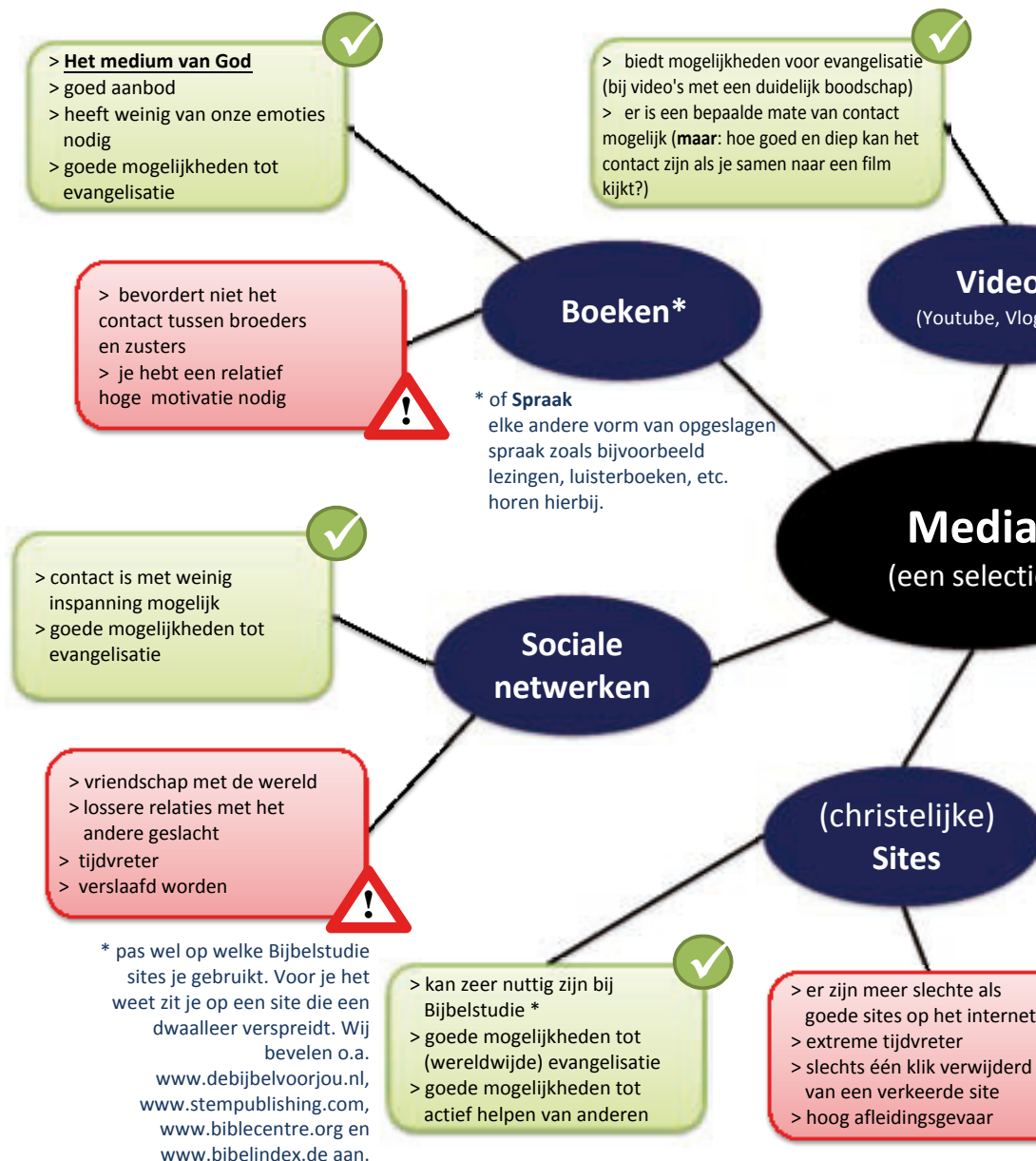
# Praktische tips

## voor omgang met nieuwe media

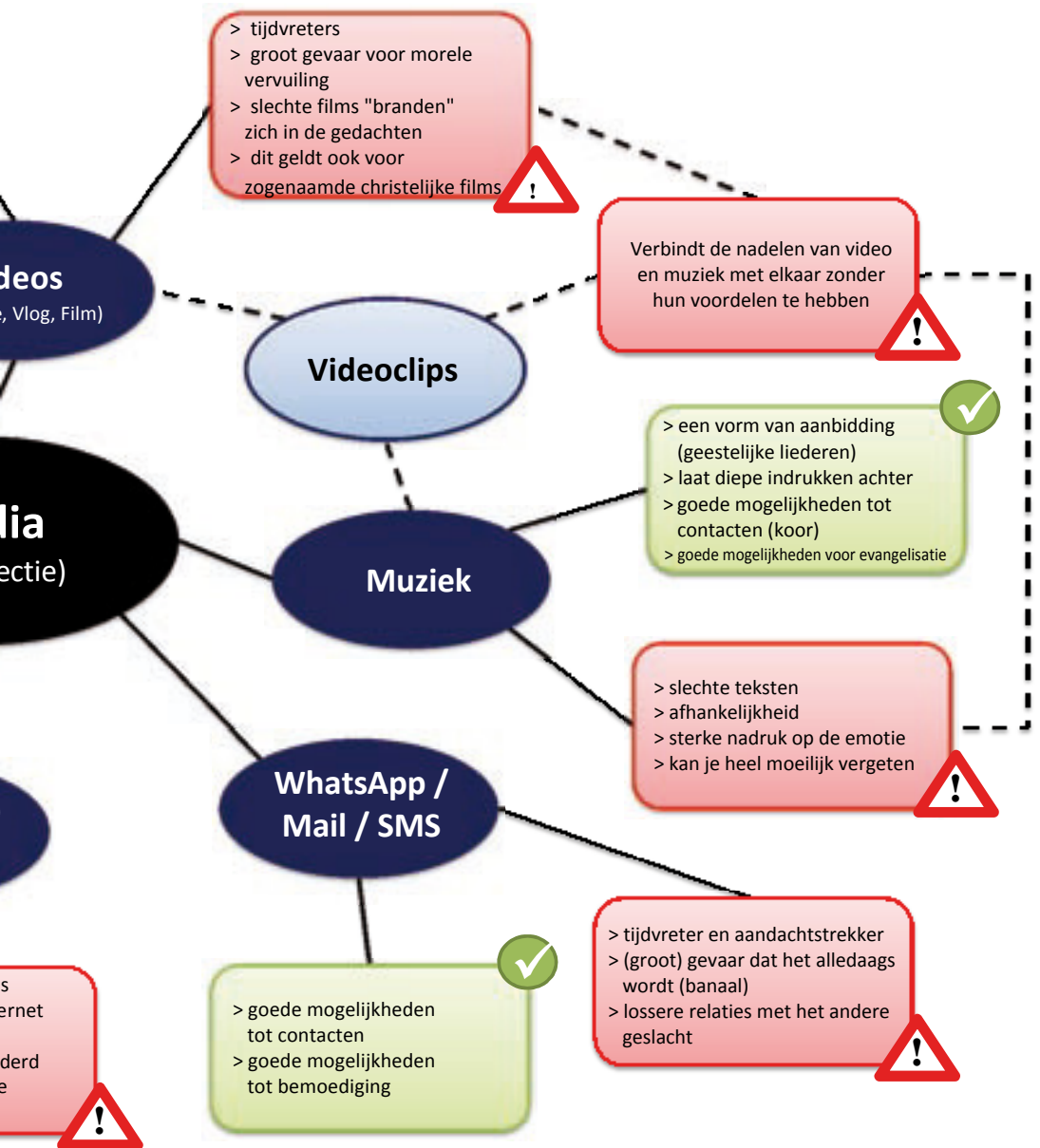
*De moderne media zijn een vast bestanddeel van ons leven geworden, of we dat nu willen of niet. Een student kan al niet meer zonder deze media werken en leven. Dus is het goed om op een paar dingen te letten die ons als Christenen kunnen helpen bij het omgaan met deze soms heel gevaarlijke middelen.*



# Media – Kans



# ...nisen ✓ en risico's ⚠



Een belangrijk vers dat ons kan helpen bij het gebruik van nieuwe media is Filippienzen 4:8: 'Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat'. Als deze aanwijzingen ook onze benadering zijn in het omgaan met nieuwe media en technische aanbiedingen, is er al veel gewonnen.

Daarbij geven wij een paar adviezen die op een heel praktisch vlak liggen:

1. Hoe langer je achter je computer zit, hoe gevaarlijker het is. Neem daarom vaste tijden waarop je het internet gebruikt. Je kunt ook in de instellingen (bijvoorbeeld bij de FRITZ!Box) een tijdslimiet zetten, die je niet kunt overschrijden.
2. Wie alleen en afgeschermd (niet-waarneembaar voor anderen) achter zijn computer zit, loopt gevaar afbeeldingen of sites aan te klikken die verkeerd zijn. Let er daarom op dat anderen je kunnen zien, wanneer je over het internet surft. Als je problemen met verkeerde sites hebt, zet dan je computer in een algemeen toegankelijke ruimte (hal, woonkamer). Dat vermindert de gevaren.
3. Hoe later het op de dag is (of hoe vroeger ...), hoe meer ons verweer afneemt, zodat we geen 'nee' meer kunnen zeggen. Ook in dat

geval kun je het technisch zo instellen, dat je – laten we zeggen – vanaf 10 uur 's avonds geen toegang meer hebt tot internet. Wanneer je merkt dat je juist op dat moment gevoelig bent voor verkeerde afbeeldingen en sites, neem dan deze stap om jezelf bewust te beschermen.



4. Maak gebruik van het aanbod aan internetfilters. Juist als jongere (maar het geldt niet alleen voor jongeren) loop je bijzonder gevaar om toe te geven aan de vele slechte verleidingen op internet.
5. Zoek een goede vriend met wie je open over je problemen kunt praten. Het is het beste wanneer je elkaar wederzijds kunt helpen. Wees niet bang dat jij de enige bent die problemen met slechte begeerten en met het internet heeft. Dat is bij de meeste jonge mensen zo. Wanneer je iemand hebt die je vertrouwt, dan kunnen jullie samen bidden voor jullie problemen en kunnen jullie ook regelmatig erover praten of er nog een of ander

probleem is. Het heeft geen zin om plechtig te beloven het te bekenen als er iets speelt. Maar je kunt niettemin van harte het besluit nemen om je vriend, wanneer er iets voorgevallen is, dat in vertrouwen te vertellen.

6. Vaak kan het helpen om ook eens een vertrouwelijk gesprekje met een wat oudere gelovige te hebben. Zo iemand – een juist niet meer zo jeugdige broeder of een zuster – kan je vanuit zijn gezichtspunt en met meer levenservaring adviezen geven. En ook voor je bidden – onderschat de waarde van deze gebeden niet. Daarbij is

het natuurlijk noodzakelijk dat je hem of haar kunt vertrouwen, dat hij of zij echt kan zwijgen. Iemand buiten het gezin in vertrouwen nemen is geen bewijs van wantrouwen tegenover je ouders. Ook wij, die al ouder en ouders zijn, hebben zulke onderwerpen vaak niet met onze ouders besproken.

7. Controleer je contacten op de sociale netwerken en jouw manier van communiceren met anderen via mobiele apparaten (smartphone). Vandaag de dag is onze hele manier van spreken in toenemende mate steeds losser – ook ten aanzien van het andere geslacht. Dat



is niet goed. Breng je hoeveelheid snaps, posts op insta, apps, mails, enz. terug, zodat er tijd overblijft voor de vraag: is dat wat ik doe en schrijf waardig, rechtvaardig, zuiver, mooi? En is het goed, is het lovenswaardig? Is het Christelijk en past het bij een Christen? (Fp. 4:8) Hoe vlug heb je soms niet een app, enz. verstuurd, zonder ook maar een seconde erover nagedacht te hebben of het de wil van de Heere was dat je dat deed. Niet alles wat wij schrijven, heeft met de Bijbel te maken – dat hoeft ook niet. Maar het moet wel zo zijn dat het bij een leven met de Bijbel past en niet zinloos, onzinnig of zelfs stompzinnig is.

8. Je kunt tegenwoordig veel speel-films op internet vinden en downloaden. Vraag jezelf wel eerst af of je zo'n film kunt bekijken als er kwade begeerten in je opgewekt worden en als het kwaad (zoals geweld, verkeerde familiebetrekkingen, religies enz.) verheerlijkt

wordt. Je kunt ook veel muziek downloaden. Als je hier gebruikmaakt van een maas in de wet, dan is dat eigenlijk illegaal. En gaat het om muziek die een Christen onwaardig is?

9. Als je in zonde gevallen bent, laat deze zonde dan niet lang 'voortduren', maar belijd ze aan je Heere. En ook als het steeds opnieuw gebeurt – belijd ze! Hij vergeeft telkens weer!

Plak waarschuwingsstickers op je computer (beeldscherm), bijvoorbeeld een Bijbelvers of een helder stopteken. Neem jezelf in je hart voor om je niet te verontreinigen (Dan. 1:8). Dat betekent ook dat je in een concreet gevaarlijke situatie het besluit, dat je van harte genomen hebt, uitvoert. Het is een wilsbesluit.

Wij wensen je veel moed, kracht en vastberadenheid toe in het omgaan met de media en daarbij in het bijzonder in het omgaan met jouw Heere!

*De redactie van Volg Mij!*

'Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat'.

Filippenzen 4:8

# Naastenliefde

Van de vele geboden van de wet wordt er niet één in het Nieuwe Testament zo vaak herhaald als dit: 'U zult uw naaste liefhebben als uzelf'. Op zeven plaatsen komen we dit gebod tegen (Matth. 19:19; 22:39; Mark. 12:31; Luk. 10:27; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jak. 2:8).

Wie is  
**JOUW**  
naaste?'

De Heere Jezus stelt dit gebod op gelijke hoogte met het gebod God lief te hebben en zegt: 'Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten' (Matth. 22:39-40), en: 'Er is geen ander gebod groter dan deze' (Mark. 12:31). 'Want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld', schrijft Paulus aan de Romeinen en noemt het gebod tot naastenliefde de samenvatting van de wet (Rom. 13:8-9). Jakobus noemt het de koninklijke wet (Jak. 2:8).

Hoe zit het nu met deze liefde tot de naaste, die ook ons Christenen moet kenmerken? Hoe uit deze naastenliefde zich?

Om dat aanschouwelijk te maken, is de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan, die de Heere Jezus vertelde om dit gebod uit te leggen, heel geschikt (zie Lk. 10:25-37). Aan de hand van deze gebeurtenis wil ik enkele 'karaktertrekken' van ware naastenliefde voorstellen.

### **M**eer dan sympathie

'Wie is mijn naaste?' Met deze vraag wilde de wetgeleerde de verantwoordelijkheid ontlopen. De Heere Jezus beantwoordde de vraag met de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan. De Joden wilden de liefde tot de naaste graag beperken tot een zo klein mogelijke cirkel. Maar het gedrag van de Samaritaan maakt duidelijk dat naastenliefde de vraag, wie de naaste is, helemaal niet stelt. Ze ziet in iedereen die ze tegenkomt, een naaste die ze lief kan hebben. De Samaritaan bekommerde zich hier om een Jood,

hoewel hij wist dat de Joden de Samaritanen verachtten (zie Joh. 4:9). Naastenliefde strekt zich niet slechts uit tot sympathieke mensen, of tot degenen die haar welgezind zijn. Zelfs vijanden kan ze liefhebben.

### **G**een schuldvraag

De Heere Jezus beschrijft niet zonder reden de man die in de handen van rovers viel, als iemand die 'van Jeruzalem naar Jericho' ging. In Jeruzalem stond de tempel, het huis van God, en Jericho was een vervloekte stad (zie Joz. 6:26). Deze route moest een verkeerde, een slechte weg aanduiden. Maar het is voor naastenliefde niet belangrijk of iemand door eigen schuld in een noodsituatie beland is. Ze kent geen leedvermaak en zegt niet: Dat is je eigen schuld. Ze ziet de nood en helpt.

### **D**e daad telt

Priesters en levieten onderwezen de wet. Ook die twee, die aan de overkant voorbijgingen, hadden mogelijk al verschillende keren over naastenliefde gepreekt. Maar ware naastenliefde kent geen disharmonie tussen spreken en handelen. We kunnen veel over naastenliefde spreken, zelfs tot anderen preken, maar beslissend is of wij die in de praktijk brengen.

### **P**restatie zonder tegenprestatie

Toen de Samaritaan de man aan de kant van de weg zag liggen, dacht hij er niet over na hoeveel hij hem voor zijn liefdedienst zou kunnen vragen. De man was beroofd – de Samaritaan moest er rekening mee houden



dat het slachtoffer hem helemaal niets kon geven. In zijn halfdode toestand kwam er nog niet eens een woord van dank over zijn lippen. Ook van de andere kant was er geen erkenning te verwachten, want waarschijnlijk keek er niemand naar de Samaritaan, die hem achteraf op de schouder geklopt zou



Een oude straat van Jeruzalem naar Jericho

hebben. Naasteliefde is er niet afhankelijk van of ze er iets voor terugkrijgt. Ze verwacht geen reactie. Geen lof en ook geen loon.

### **I** innerlijk bewogen

De aanblik van de halfdode man wekte het medelijden op van de Samaritaan. In zijn hart werd iets losgemaakt en dat zette zijn handen in beweging. De bezigheid van naasteliefde gaat met een innerlijk gevoel voor de situatie van de ander gepaard. Het is geen liefdadigheid, bijvoorbeeld om het geweten te sussen, maar liefde die aan de slag gaat, die terug te voeren is tot echt medelijden.

### **A** fzien voor anderen

Om de in elkaar geslagen man te helpen, moest de Samaritaan zijn eigen belangen opzijzetten. Eigen-

lijk was hij 'op reis', maar hij was bereid om deze reis te onderbreken. Het dier dat hem moest dragen, droeg nu de gewonde, en hij liep ernaast. Ook zijn bezittingen, olie, wijn en geld, stelde hij ter beschikking aan de vreemdeling. De liefde tot de naaste is bereid af te zien. Ze ziet af van eigen belangen en offert tijd, comfort en vermogen op om anderen te dienen.

### **B** ereidheid

Verbazingwekkend genoeg had de Samaritaan alles bij zich wat men voor de eerste verzorging van een gewonde nodig had: olie om de wonden beter te laten helen, wijn voor het desinfecteren, en ook verbandmateriaal, om de bloeding te stoppen en de open wonden te beschermen. Mensen die door liefde tot de naaste gekenmerkt worden, leven in een houding van bereidwilligheid. Zij houden er rekening mee behoeftige mensen tegen te komen. Zodra de nood aan de man is, springen zij bij. De 'verbandmiddelen' hebben ze altijd bij zich.



## Attent blijven

De Samaritaan liet het niet bij de eerst hulp. Hij bracht de gewonde naar een herberg. Toen hij verder moest reizen, vertrouwde hij de zieke aan de waard toe en beloofde terug te komen. Echte naastenliefde doet niet alleen het allernoodzakelijkste voor de ander, maar denkt erover na hoe hij het beste en voor de lange termijn geholpen kan worden. Ze beperkt zich niet tot een eenmalige actie en handelt niet volgens het motto: uit het oog, uit het hart. Ze blijft attent en bekijkt of dat wat ze gedaan heeft, echt voldoende was.

## Anderen motiveren

De Samaritaan bekommerde zich zolang mogelijk om zijn beschermeling: '... en verzorgde hem'. Maar toen moest hij verder reizen en hij zei tegen de waard: 'Zorg voor hem'. De waard moest hem net zo goed verzorgen als hij zelf gedaan had. Maar over de kosten van de verzorging van de gewonde man hoefde de waard zich geen zorgen te maken. Bij zijn terugkeer wilde de Samaritaan alles vergoeden. Naastenliefde kan anderen motiveren hetzelfde te doen als zichzelf. Ze verlangt echter niet van anderen dezelfde offerbereidheid ('ik zal betalen'). Ze maakt haar eigen handelen niet tot maatstaf voor anderen.

## Kort samengevat

Ware naastenliefde ...

- helpt iedereen, ongeacht wie het is;
- stelt geen schuldvraag;
- uit zich door snel handelen en niet door veel praten;
- verwacht geen tegenprestatie;
- handelt nooit zonder innerlijk medelijden;
- zet eigen belangen op de laatste plaats;
- is steeds bereid actief te worden;
- toont volharding en doet de dingen niet half;
- motiveert anderen tot liefde, zonder zichzelf tot maatstaf te maken.

## Doet u evenzo!

Wij kennen mensen die heel erg door naastenliefde gekenmerkt worden. Zij mogen ons tot voorbeeld dienen. Het grootste voorbeeld is de Heere Jezus Zelf, van Wie de Samaritaan een beeld is. Voor ons luidt daarom de oproep: Doet u evenzo! Leef zoals de Heere geleefd heeft!

*Marco Leßmann*

# Ga heen en doet u evenzo.

Lukas 10:37

# Watervoorziening voor een woestijnkever

*Heeft u wel eens een keer twee en een halve emmer water leeggedronken?*



Er was mij een zwarte kever met een kogelvormig pantser opgevallen. Een vakman legde aan mij uit dat deze kever tot de groep van de Tenebrionidae (zwartlijven) behoorde. Hoe kan deze kever in een droge woestijn, waar nergens een drinkplaats is, overleven? De Schepper, die dit diertje voor de woestijn gemaakt heeft, gaf het een bijzondere overlevingsstrategie mee. Daartoe behoren o.a. de achterpoten, die aanzienlijk langer zijn dan de voorpoten. 's Morgens, wanneer de lucht door de nabijheid van de Atlantische Oceaan nog vochtig is, gaat de kever in de ware zin van het woord op zijn achterste poten staan, terwijl de kortere voorpoten in de normale positie blijven. Op deze manier komt het lichaamspantser schuiner en dichter bij de bek te liggen. Wanneer nu kleine druppels op het donkere chitine pantser condenseren en uiteindelijk samenkomen en met elkaar grotere druppels vormen, lopen de druppels rechtstreeks naar de bek toe. De kever drinkt nu wat er bij hem naar binnen stroomt. Op deze manier verzamelt hij een derde van zijn

lichaamsgewicht aan water. Als je, beste lezer(es), precies 75 kilogram weegt, dan betekent dat dat je elke morgen twee en een halve emmer water zou drinken. Daarmee zou je dan ook heel gemakkelijk een hete dag in de woestijn overleven. En zo gaat het ook met deze kever. Over dorst zal hij de hele dag niet klagen, want zijn Schepper heeft hem voortreffelijk toegerust.

De filosoof Immanuel Kant klaagde op een keer dat de grootheid van het heelal onze waardigheid vernietigt. Maar de Heer Jezus zegt over de waarde van de mensen: 'Kijk naar de vogels in de lucht ... gaat u ze niet ver te boven?' (Matth. 6:26). Maar al te gauw denken we bij onze alledaagse problemen of noden dat God Zich niet om zulke kleinigheden bekommert. Helemaal mis! Wanneer Hij Zich zo om het leven van een slechts 10 millimeter kleine kever bekommert, hoeveel belangrijker is dan voor Hem elke kleine uiting van ons hart!

*Werner Gitt*





*De 66 boeken uit de Bijbel.*

## 2 Koningen

*De Israëlieten hadden dingen bedacht die niet juist zijn tegenover de HEERE, hun God; zij hadden in al hun steden offerhoogten voor zich gebouwd. 2 Koningen 17:9*

Dit boek gaat verder met de geschiedenis van de twee gescheiden koninkrijken, met de profeet Elisa, die Elia vervangt als Gods getuige, zowel van waarheid als van genade. Ook andere profeten waren getuigen en hebben geleden vanwege hun trouw. Het Boek Koningen schenkt speciale aandacht aan de bediening van de profeten, in tegenstelling tot de boeken 1 en 2 Kronieken, waarin de priesters en Levieten vaker worden genoemd.

Ook nu wordt er geen gelovige koning gevonden in Israël (de tien stammen), ondanks de genadige dienst van de profeet Elisa. De toenemende goddeloosheid van Israël leidt tot de vijandelijke inval van de koning van Assyrië, die hen in gevangenschap wegvoert uit hun land. Sinds die tijd zijn de tien stammen uit het oog verloren, en alleen God weet waar zij zich bevinden en Hij zal hen in de toekomst terugbrengen naar hun land.

Juda bleef nog enige tijd in het land, en de regeringen van twee godvrezende koningen, Hizkia en Josia, vormen een prachtig contrast met de algemene neerwaartse trend. Helaas eindigden deze beide regeerperioden in een bedroevend menselijk falen; en uiteindelijk werd ook Juda in gevangenschap weggevoerd door de Babyloniërs.

Ook dit boek met zijn ernstige vermaningen kan op ons worden toegepast. Het benadrukt opnieuw gerechtigheid en waarheid in het regeren en laat zien dat volkomen onderwerping de ware positie van de mens is, want in iedere situatie is gebleken dat aan mensen – zelfs godvrezende mensen – geen positie van verhevenheid en gezag kan worden toevertrouwd. Hoezeer roept dit alles om de komst van de enige waarachtige en trouwe Koning, de 'Heere der heerlijkheid'!

*Leslie M. Grant*

# WORSHIP

## Aanbidding

*We zullen nu gaan nadenken over de plaats van aanbidding en of het een collectieve of individuele activiteit is.*

### 22) Is aanbidding hetzelfde als dienen?

In zekere zin is aanbidding dienen. Wanneer dit aspect van aanbidding wordt benadrukt, gebruikt de Heilige Geest in de Bijbel het Griekse woord *latreuo*. Maar niet elke vorm van dienen is aanbidding. Dienen in het algemeen is gericht op de materiële of de geestelijke behoeften van de mensen. Aanbidding daarentegen is gericht op God. Dit onderscheid wordt in het Oude Testament geïllustreerd. De priesterdienst was alleen aan Aäron en zijn zonen voorbehouden. De levitische dienst daarentegen kon ook door alle andere levieten uitgevoerd worden. Met andere woorden: aanbidding is een hogere activiteit dan alle andere vormen van dienen. Nu zijn alle Christenen priesters. Maar het feit dat de priesterdienst hoger is dan de dienst die de levieten uitvoerden, blijft bestaan.

### 23) Is aanbidding een individuele of collectieve activiteit?

Beide. Enerzijds vinden wij in de Bijbel

veel voorbeelden van individuele personen die God of de Heere Jezus aanbaden (bijv. Joh. 9:38). Aan de andere kant brengen we als een 'heilig priesterschap' – (dat wil zeggen, niet als individuele priesters – God heilige offers (1 Petr. 2:5). Dat is de collectieve kant van aanbidding. Gemeenschappelijke aanbidding wordt al in het Oude Testament beschreven. De Israëliet moest het offer naar de tent der samenkomst brengen, dat wil zeggen, naar de plaats waar God in het midden van zijn volk woonde (bijv. Lev. 1:3). In het Nieuwe Testament wordt aanbidding verbonden met het heiligdom (Hebr. 10:19) en het geestelijk huis (1 Petr. 2:5). Dat maakt aanbidding tot een gemeenschappelijke zaak.

De Heere verheugt zich altijd wanneer verlost en persoonlijk voor Hem neerbuigen en Zijn grootheid, Zijn liefde en Zijn genade aanbeddend bewonderen. Niettemin stijgt de gemeenschappelijke aanbidding – wanneer we samenkomen rond de Naam van de Heere Jezus (Matth. 18:20) – vaak naar

een hoger niveau dan de persoonlijke aanbidding. We zijn dan meer op Christus gericht en worden op bijzondere wijze door de Heilige Geest geleid. Bovendien wordt de aanbidding in de harten van de individuen versterkt: wat een broeder in zijn gebed tot uitdrukking brengt, roept in het hart van een ander een nieuwe gedachte op.

#### 24) Kan (gemeenschappelijke) aanbidding de vorm van een optreden hebben?

Er zijn vele optredens, zoals van koren, en er worden 'aanbiddingsconcerten' georganiseerd die de mensen als 'aanbidding' aanduiden of bekendmaken. Maar zo'n optreden is precies het tegendeel van aanbidding:

- Een muzikale uitvoering is gericht op een menselijk publiek. Aanbidding is daarentegen gericht op God.
- De zangers en muzikanten krijgen vaak een applaus bij een optreden. Aanbidders geven God de eer (Openb. 19:10; 22:9).

#### 25) Is er een bijeenkomst van de gemeente voor de gemeenschappelijke aanbidding?

Wij vinden in het Nieuwe Testament drie bijeenkomsten die regelmatig moeten plaatsvinden:

- de samenkomst voor het gebed (Matth. 18:19; Hand. 12:5);
- het samenkomen voor de verkondiging van het Woord van God (1 Kor. 14:26);
- het samenkomen om het brood te breken (Hand. 20:7; 1 Kor. 11:20-26).

Laatstgenoemde bijeenkomst is het nauwst verbonden met aanbidding.

Wij komen bijeen om bij het breken van het brood aan de Heere Jezus te denken en Zijn dood 'te laten zien' of 'te verkondigen' (1 Kor. 11:24-26).

Het zou hoogst onnatuurlijk zijn als het lijden en het sterven van onze Verlosser ons niet zou bezighouden en leiden tot aanbidding. Wij aanbidden de Zoon voor Zijn liefde en Zijn gehoorzaamheid tot in de dood aan het kruis. Wij aanbidden de Vader, die door de dood van Zijn zoon in al Zijn heerlijke kwaliteiten werd geopenbaard.

Aanbidding kan soms ook in andere bijeenkomsten van gelovigen voorkomen.

#### 26) Wanneer we samen zijn om het brood te breken, in welke volgorde moeten we dan de Vader en de Zoon aanbidden?

Als we van het brood eten en uit de beker drinken, dan nemen we deel 'aan de tafel van de Heere' (1 Kor. 10:21). Het is Zijn tafel en we hebben gemeenschap met Zijn lichaam en Zijn bloed. Het is een gedachtenismaaltijd. Omdat de Heere Jezus Zijn tafel aanricht, zou het onnatuurlijk zijn als we ons bij het danken voor het brood en de beker niet tot Hem zouden richten.

Maar het is niet goed om er regels voor op te stellen of in de bijeenkomst voor het breken van het brood de Vader aan het begin van het uur aanbeden moet worden of pas tegen het einde. De Bijbel geeft wat dat betreft geen details. Daarom doen we er wijs aan om dat ook niet te doen.

*Wordt vervolgd*

*Michael Hardt*

# Orgaandonatie

## Suggesties voor oprechte christenen

*De vorige keer mochten we nadenken over wanneer iemand dood is. Zowel wetenschappelijk als wat de Bijbel hierover zegt. Ook hebben we na mogen denken over hersendood. Dit keer zullen we kijken welke aanwijzingen de Bijbel over orgaandonatie geeft.*

### Hulp vanuit de Bijbel - het afstaan van een orgaan

Met het onderwerp orgaandonatie is het als met vele andere actuele vraagstukken in ons leven: wij vinden er in

de Bijbel geen praktische voorbeelden van en ook geen concrete uitspraken er over. Het is immers wel vaker gezegd, dat de Bijbel geen receptenboek is waarin men naar believen een kwestie kan opzoeken en het passende ant-





woord daarbij kan vinden. Maar ik ben ervan overtuigd, dat God ons bij geen enkel probleem in ons leven in het ongewisse wil laten. Hij leidt ons door de Heilige Geest, doordat Hij algemene Goddelijke principes op onze concrete vragen toepast.

In veel gevallen worden ons voorbeelden voor een innerlijke houding gegeven, zoals in het volgende vers door de Heere Jezus Zelf: 'Hieraan leerden wij de liefde kennen, dat Hij voor ons Zijn leven heeft gegeven. Ook wij moeten voor de broeders het leven geven' (1 Johannes 3:16). De liefde van onze Heere ging tot het uiterste, tot aan de dood, en onze liefde moet het voorbeeld van de Heere Jezus volgen. Deze liefde zal zich in de westerse landen zelden tot dit eindpunt van opoffering van het eigen leven hoeven te bewijzen, maar sluit dit niet elke zachtere vorm van een zelfopofferende liefde tot de broeder in? Deze bereidheid tot opoffering kan verschillende vormen aannemen. In een bijzonder geval misschien ook in de edelmoedige en opofferende donatie van een orgaan, zoals bijv. een nier. Een mooi voorbeeld van deze houding zijn de Galatiërs, die bereid waren zich voor de apostel hun ogen uit te rukken, om ze hem te geven (vgl. Gal. 4:15). Nu gaat het in 1 Johannes 3:16 weliswaar om 'broeders' - niet om de mensen in het algemeen. Maar de vraag kan toch gesteld worden, of ik niet ook 'mijn naaste' op zo'n manier kan en wil helpen.

Dus ik zou ook in het geval van mijn 'onherroepelijke sterven' na de dood

organen ter beschikking kunnen stellen, opdat iemand anders verder kan leven. Misschien gaat het bij deze ontvanger van een orgaan daarbij niet alleen om een verlenging van zijn natuurlijke leven, maar om nog wat meer tijd, waarin hij de Heere Jezus als zijn Heiland kan vinden. Het blijft waar dat niemand van ons de rechtvaardige weg van God met ieder mens afzonderlijk, kan beïnvloeden, maar het is een gedachte die bij iemand in dit verband op kan komen. Wij willen er ook duidelijk bij zeggen dat de beide bovengenoemde verzen slechts één aspect van ons onderwerp betreffen. Er zijn ook andere overwegingen die ertoe kunnen leiden dat men, zonder op een of andere manier een slecht geweten te hoeven hebben, ertoe besluit om 'tegen orgaandonatie' te zijn. Niemand kan en mag hierin iemand anders 'de wet voorschrijven'.

Nog iets anders moet echter hierbij nog duidelijk aan bod komen: een donatie heeft géén beperkende gevolgen voor het verheerlijkt lichaam dat elke gelovige bij de opname krijgt! Mijn lichaam is bij de opstanding geenszins onvolledig wanneer ik, tijdens mijn leven, een orgaan gedoneerd zou hebben! Ons natuurlijke, gestorven lichaam gaat over tot ontbinding (2 Kor. 5:1); er wordt een geestelijk lichaam opgewekt (1 Kor. 15:44), en dit geestelijke lichaam is van geheel andere aard dan ons natuurlijke lichaam, het is gelijkvormig aan het verheerlijkte lichaam van de

Heere Jezus (Fp. 3:21) – vrij van iedere misvorming. Lichamelijke gebreken, verlies van organen, e.d. hebben dus géén uitwerking op ons verheerlijkte lichaam!

### Hulp vanuit de Bijbel - het ontvangen van een orgaan

Het ontvangen van een orgaan van iemand anders veronderstelt in de meeste gevallen de dood van de gever. Dat kan op zich al een hoge psychische drempel zijn voor de ontvanger. Hoopt nu een gelovige op de dood van iemand anders, om zelf in leven te kunnen blijven?

We raken hier heel gevoelige gezichtspunten en doen er daarom goed aan, om ons eenvoudig tot Bijbelse beginselen te beperken.

*'Er is geen mens die macht heeft over de geest, om de geest in te houden. Hij heeft geen zeggenschap over de dag van de dood'*  
Prediker 8:8

Het tijdstip van de dood van ieder mens is altijd door God nauwkeurig bepaald (Pred. 8:8); en ook als hij niet gered was, is het 't rechtvaardige einde van de wegen die God met hem gaat (Job 33:29 en 30). In deze zin hoeft een ander niet te sterven, opdat ik

met behulp van zijn organen mogelijk verder kan leven – God heeft diens levenseinde in Zijn soevereiniteit nauwgezet op dit tijdstip bepaald. Zo houdt God ook evenzeer de touwtjes in handen van degene die mogelijksterwijs alleen maar met behulp van een orgaan van iemand anders verder kan leven.

Wij wensen van harte iedere gelovige, die op grond van een door de Heere toegestane ziekte een orgaan van iemand anders nodig heeft, de innerlijke rust en het vertrouwen bij alle daarmee samenhangende vragen, waarop gedeeltelijk ingegaan werd in dit artikel en die de betreffende persoon steeds weer bezighouden:

- Of zijn leven door een orgaan van iemand anders verlengd kan en moet worden.
- Of op het moment, dat hij een orgaan van iemand nodig zou hebben, God Zijn wegen met een ander (een donor) door de dood beëindigt.
- Of de artsen in zo'n geval de mogelijkheid en bekwaamheid voor een transplantatie bezitten.
- Of zijn lichaam het orgaan van de donor niet zal afstoten, zodat de transplantatie tevergeefs geweest is.

**Ben jij al donor?**  
**JaofNee.nl**

## Samenvatting

Ik wil nog eens benadrukken, dat de beslissing - voor of tegen een orgaandonatie - een puur persoonlijke aangelegenheid van het geweten van een gelovige voor het aangezicht van de Heere is. Noch een positieve, noch een negatieve houding ten opzichte van deze vraag zou door de mensen om hem heen bekritiseerd mogen worden. Het zou ons ook duidelijk moeten zijn, dat wij met ons lichaam – dat immers de tempel van de Heilige Geest is (1 Kor. 6:19) – zorgvuldig moeten omgaan en het niet onnadenkend met vergif zoals alcohol of nicotine of nog erger zover beschadigen, dat wij helemaal niet meer als donor in aanmerking komen, omdat de organen anderen niet meer zouden kunnen helpen.

Ik ben me er terdege van bewust, dat wij met dit onderwerp op een terrein komen waar we heel voorzichtig moeten zijn. Dikwijls zijn zulke situaties direct verbonden met uiterst pijnlijke en belastende momenten, juist voor familieleden van mogelijke donoren.

Zoals beschreven, is het meestal zo, dat hart en longen in het geval van hersendood nog werken door de ondersteuning van medische apparatuur. Pas door het uitschakelen van die apparatuur of het wegnemen van organen wordt dan definitief en onherroepelijk dat beëindigd wat tot dat moment voor de familie nog met een sprankje hoop verbonden was.

Daarom zijn deze regels ook geen aanbeveling tot actie voor of tegen or-

gaandonatie. Het is mij erom te doen, dat ik bij dit hoogst actuele onderwerp, dat veel gelovigen erg bezighoudt, een aantal feiten en - niet in de laatste plaats - aanwijzingen uit de Bijbel wilde aanreiken, die het ons hopelijk mogelijk maken om weloverwogen te kunnen oordelen en die zouden kunnen helpen bij een persoonlijke gewetensbeslissing voor God bij dit vraagstuk.

## Om over na te denken: hoe ziet een tweede leven eruit?

Bij het verzamelen van informatie over dit onderwerp kwam ik een informatieve brochure tegen van de Duitse gezondheidsvoorlichting, die de titel draagt: 'Hoe ziet een tweede leven eruit?'<sup>1</sup>

Dat heeft mij diep geraakt. Dit is toch een erg aangrijpende titel – juist voor een gelovige! In overdrachtelijke, geestelijke zin is dat immers op ons allemaal van toepassing. God heeft ons allen bij onze bekering een nieuw hart geschonken (Ezech. 36:26; 2 Kor. 5:17; Ef. 4: 22–24). Wij hebben in de praktijk eveneens een tweede kans gekregen. Hoe leid ik en hoe leid jij dit tweede, geschonken leven? Is het een leven tot eer van Hem, Die moest sterven opdat dit leven ons geschonken kon worden (1 Thess. 5:10)?

*Achim Zöfelt*

*De volgende keer zullen we nog enkele kritische kanttekeningen plaatsen bij het overdenken van dit onderwerp.*

<sup>1</sup> *Wie ein zweites Leben, Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung (BZgA)*



# Kolen zonder vuur

Als iemand de Geest van Christus niet heeft,  
die is niet van Hem.

Romeinen 8:9

De vrouw van een gerespecteerde, in de stad bekende man had de prediker J.G. Seeger gehoord. Thuis vertelde zij haar man, innerlijk zeer ontroerd, over de indrukwekkende preek. Haar conclusie was: 'Als Seeger gelijk heeft, dan zijn wij allebei voor eeuwig verloren'. Haar man meende afwerend: 'Die wil ik zien, die mij mijn zaligheid wil ontzeggen'. Maar zijn vrouw hield vol: 'Als jij Seeger gehoord zou hebben, zou je wel leren heel anders over jezelf te denken'. 'Welnu, ik kan weleens naar hem luisteren', antwoordde hij, 'ik zal hem binnenkort uitnodigen voor het eten'.

De uitnodiging volgde spoedig en Seeger kwam. De huisheer had er zorg voor gedragen, dat alles er in de aanwezigheid van Seeger stil, ordelijk en 'christelijk' aan toe ging.

Na de maaltijd vroeg hij: 'Dominee, nu hebt u kunnen vaststellen, hoe het er bij mij uitziet. Zeg mij eens, hoe ik eraan toe ben. Kan ik zo in de hemel komen?' Seeger antwoordde: 'Beste meneer..., de kolen zijn er al, maar het vuur ontbreekt nog'. Met deze woorden nam hij afscheid.

Ongetwijfeld zijn er veel mensen, die uiterlijk een christelijke levenswandel hebben. Bij hen is duidelijk te zien, dat de 'kolen' er zijn, en toch ontbreekt het vaak aan het 'vuur' van het nieuwe leven. De nieuwe geboorte en de Geest van Christus ontvangt een ieder, die zich voor God als verloren ziet, die oprecht berouw heeft en in Christus en Zijn verzoeningsdood gelooft. Alleen zo kunnen de 'kolen' voor God aangestoken worden.

'Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien'  
Johannes 3:3